Olen udeaan otteeseen hionut tätä lyhyttä pätkää. Minulla on suuri taipumus kirjoittaa aivan liian pitkiä ja sekavia lauseita, joten kaipaisinkin nyt mielipidettä tarinan alun johdonmukaisuudesta ja kulusta ylipäätänsä. Alku: Savun hämärtämästä nurkasta ei katseella paljoa erottunut. Vain pöydälle ristiin nostettujen mutaisten saappaiden pohjat ja utuisessa valossa heikosti välkehtivä viski. Tarjoilijoiden paheksuvat mulkoilut eivät kulmassa istuvaa naista paljoa kiinnostaneet. Yksikään noista tyttösistä ei häntä komentanut. Olihan hän pomon ystävä ja lähes jokainen ilta pitämässä huolen noista. Keijut, nainen tuhahti itsekseen. Niin heiveröisiä ja niin ylimielisiä. Silti niin houkuttelevia. Niin irstaita. Joka ilta joku heistä oli pulassa liian päälle käyvän humalaisen miehen kanssa. Katseltuaan hetken tätä epätoivoista lääppimistä ja perseen puristelua nainen puuttui asiaan. Yleensä pelkkä katse riitti. Jokin hänen olemuksessa oli sellainen. Mustat korville valuvat hiukset, pyöreähköt kasvot ja suuret vaalean liilat silmät eivät sitä tehneet. Ne loivat kuvan yli kasvaneesta lapsesta, joka nahkaisine vaatteineen ja varsisaappaineen yritti näyttää aikuiselta. Ei, se jokin tuli luonteesta. Suoraviivainen, häikäilemätön ja hyvin temperamenttinen nainen oli nuoruutensa aikana ollut monesti ongelmissa, kun tunteet saivat yli vallan. Olipahan muutama epäonninen menettänyt malttinsa lisäksi palan itsestään alkaessaan tappeluun naisen kanssa. Yleensä kyseessä oli sellainen harmiton pala kuin pikkusormi tai varvas, mutta eräät eivät käsittelyn jälkeen enää pitäneet itseään miehinä. Nainen havahtui ajatuksistaan huomatessaan oviaukkoon seisahtuneen hahmon. Sekaiset kuparinpunaiset hiukset kehystivät hoikkaa, mutta muodokasta vartaloa. Täyteläiset huulet ja villisti sinne tänne hyppivät vihreänruskeat silmät tiesivät ongelmia. Tämä ovelle jämähtänyt olentohan suorastaan kerjäsi ikävyyksiä itselleen. Jokunen muukin oli huomannut tulijan ja kapakan normaalin puheensorinan seasta kuului nyt vislauksia ja rivoja heittoja tytön rinnoista ja takapuolesta, joita harmaa mekko ei täysin kyennyt peittämään. ”Mitä sinä siellä vielä kuhnit?” kuului tiuskaisu baaritiskin takaa. ”Olet ilmeisesti se uusi tyttö. Tule tänne.” Ovensuussa seissyt tyttö havahtui ääneen ja käveli epävarmoin askelin tiskiä kohti. Samalla kiskoen epätoivoisesti mekkoaan alemmas, jotta se peittäisi edes jotenkin hänen muotonsa. Tiskin takana odotti yrmeänä itse omistaja. Kalju, tatuointien peittämä ja hyvin pihi mies. Sanaakaan sanomatta hän avasi tiskin viereisen oven ja viittasi tytön sisään takatiloihin. Siellä oli menossa täysi kaaos. Nuoria tyttöjä säntäili sinne tänne ja muutama vanhempi nainen ohjeisti heitä osa puoliksi huutaen. ”Olen tämän paikan omistaja. Täällä pelataan minun säännöilläni", mies sanoi ja pysäytti erään hieman vanhemman vaaleahiuksisen naisen. ”Nefer, tässä sinulle uusi suojatti. Pistä pesulle ja opeta tavat. Tiedät etten siedä minkään näköistä häiriötä”, mies tokaisi ja poistui jättäen tytön tuijottamaan hölmistyneenä hänen peräänsä. ”Mikä on nimesi?” Neferiksi kutsuttu nainen kysyi. ”Gigi", tyttö sai sanottua. ”Olen Gigi.” ”Tulehan perässäni. Sinut on tosiaankin siistittävä”, Nefer ohjasi Gigin tyttöjen asuin tiloihin selittäen samalla talon sääntöjä. ”Kuten varmasti huomasit Seth on hyvin tarkka mies. Hänen kanssaan ei kannata pelleillä. Jos hän sanoo jotain asia on silloin niin. Älä edes kuvittele sanovasi vastaan tai lennät täältä ulos nopeammin kuin ehdit sanoa anteeksi. Seth ei hetkeäkään epäröi heittää ulos tyttöä joka nousee häntä vastaan.” Gigi kuunteli hiljaisena Neferin selostusta. Hän oli kyllä heti huomannut että tuo tatuoitu karski mies ei sietänyt vastaväitteitä, ei ainakaan naiselta. Jokin miehen olemuksessa oli hyvin häijyä. Tummahko iho ja jään väriset silmät olivat saaneet Gigin tuntemaan itsensä entistä pienemmäksi. Kuitenkin tiukka ääni jolla mies oli komentanut oli ollut pehmeä ja jolleivat sanat olisi olleet niin määrätietoiset ja jyrkät Gigi olisi voinut uskoa kovan ulkokuoren alla olevan pehmeä sisus. ”ja herätys on tulokkailla aina… Kuunteletko sinä edes", Gigi havahtui ajatuksistaan. ”Anteeksi. Minä vain…”, Gigi aloitti. ”Ei mitään muttia. Säännöt ovat sääntöjä. Tässä ovat makuutilat", Nefer avasi yhden ovista, jonka takaa paljastui pitkä

käytävä ja lisää ovia. ”Huoneeni on tuossa, neljäs ovi vasemmalta. Sinä saat tuon vastapäisen.” Gigi astui pieneen pimeään huoneeseen. Sänky, yöpöytä ja pieni kaappi, sekä nojatuoli nurkassa. Siinä oli koko huone. ”Sitten pesutiloihin", Nefer hoputti.